

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5T/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010067
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Klimek PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7618010067.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Richard Klimek, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. decembra 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

T. V. , W.. X.X.XXXX U. L. W. U., F. L. W. U., N. X

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona zrušuje výroky z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.6.2020 sp.zn. 9To 9/2020 - 787,

a to výrok o vine z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že :

-v dobe od 19.9.2013 do 24.9.2013 pod zámienkou pomoci vyriešenia zlej finančnej situácie prisľúbil neb. C. U. A. N. vybavenie úveru vo výške najmenej 10.000,- eur, ktorým by neb. C. U.V. vyplatil svoje predchádzajúce úvery a od ktorého zároveň žiadal províziu vo výške 6.000,-eur pre osobu, ktorá mala úver schváliť, pričom W.. C. U. mu postupne vyplatil finančnú hotovosť vo výške 1.000,-eur zo svojho osobného účtu vedeného v UniCredit Bank Slovakia, a.s., finančnú hotovosť vo výške 2.000,-eur z pôžičky poskytnutej mu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Quatro finančný Dom, ZOC Max Poprad, ako aj vylákaním tovaru za účelom jeho predaja, ktorý neb. Richard Vaškeba získal prostredníctvom zmluvy o spotrebiteľskom úvere od spol. CETELEM SLOVENSKO, a.s. zo dňa 19.9.2013 v celkovej výške 1.536,96,- eur, pričom k vybaveniu úveru, ani k vráteniu peňazí alebo tovaru nedošlo, čím takto neb. C. U. uviedol do omylu a spôsobil mu celkovú škodu vo výške najmenej 4.536,96 eur,

výrok o treste, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods.2, ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 42 ods.1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, na ktorého výkon bol podľa § 48 ods.2 písm.a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 42 ods.2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 29.11.2013, právoplatný dňom 18.12.2013, podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 15 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 11.11.2016, právoplatné dňom 14.12.2016 a výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp.zn. 6T 43/2018 zo dňa 16.10.2018, právoplatný dňom 9.11.2018, podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 2 rokov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad,

u z n á v a s a v i n n ý m

v b o d e 1/ a v b o d e 2/

z p r e č i n u p o d v o d u p o d ľ a § 221 o d s. 1, o d s. 2 T r. z á k o n a

p r e t o ž e

v b o d e 1/

-v dobe od 19.9.2013 do 24.9.2013 pod zámkou pomoci vyriešenia zlej finančnej situácie prisľúbil W.. C. U. A. N. vybavenie úveru vo výške najmenej 10.000,- eur, ktorým by neb. C. U.Š. vyplatil svoje predchádzajúce úvery a od ktorého zároveň žiadal províziu vo výške 6.000,-eur pre osobu, ktorá mala úver schváliť, pričom W.. C. U. mu postupne vyplatil finančnú hotovosť vo výške 1.000,-eur zo svojho osobného účtu vedeného v UniCredit Bank Slovakia, a.s., finančnú hotovosť vo výške 2.000,-eur z pôžičky poskytnutej mu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., Quatro finančný Dom, ZOC Max Poprad, ako aj vylákaním tovaru za účelom jeho predaja, ktorý W.. C. U. získal prostredníctvom zmluvy o spotrebiteľskom úvere od spol. CETELEM SLOVENSKO, a.s. zo dňa 19.9.2013 v celkovej výške 1.536,96,- eur, pričom k vybaveniu úveru, ani k vráteniu peňazí alebo tovaru nedošlo, čím takto W.. C. U. uviedol do omylu a spôsobil mu celkovú škodu vo výške najmenej 4.536,96 eur,

v b o d e 2/

-v presne nezistený deň v období od mesiaca júl 2013 až október 2013 v Spišskej Novej Vsi, v Smižanoch a na iných presne nezistených miestach, v podvodnom úmysle, pod zámkou výhodnej investície spoločnej s M. V. - kúpy pozemkov druhu trvalý trávnatý porast U. I., I. L. W. U., za cenu nižšiu ako je ich skutočná hodnota, vylákal od M. V., W.. X.X.XXXX, F. L., G.. W. Č.. XXXX/XX, rôzne sumy peňazí, spolu vo výške 4 600 € a od jeho matky, Y. V., W.. XX.X.XXXX, F. L., G.. W. Č.. XXXX/XX, sumu 2 500 €, pričom konal s vedomím, že ich od vlastníka týchto pozemkov, N. F., W.. XX.X.XXXX, F. I., G.. I. Č.. XX/XX nekúpi, pretože boli predmetom exekučného záložného práva, o čom mal vedomosť a N. F. nebol ani ich ideálnym vlastníkom, ale iba drobným podielovým spoluvlastníkom a pozemky predat' nemal v úmysle, čím pre M. V., F. L., W. Č.. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 4 600 € a Y. V., W.. XX.X.XXXX, F. L., W. Č.. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 2 500 €,

t e d a

v b o d e 1/ a v b o d e 2/

pokračujúcim konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 41 ods.3 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods.2, ods. 4 Tr. zákona v spojení s § 42 ods.1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods.1 Tr. zákona na spoločný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a) Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 29.11.2013, právoplatný dňom 18.12.2013, podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 15 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová

Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 11.11.2016, právoplatné dňom 14.12.2016 a výrok o trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp.zn. 6T 43/2018 zo dňa 16.10.2018, právoplatný dňom 9.11.2018, podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 2 rokov, podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného M. V.Q., W.. X.X.XXXX U. L. W. U., F. L., G.. W. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal na Okresný súd Spišská Nová Ves dňa 1.2.2018 obžalobu na obžalovaného T. V. stíhaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona pre skutok v bode 2/ vyhláseného rozsudku na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v období od mesiaca júl 2013 až október 2013 v Spišskej Novej Vsi, v Smižanoch a na iných presne nezistených miestach, v podvodnom úmysle, pod zámienkou výhodnej investície spoločnej s M. V. - kúpy pozemkov druhu trvalý trávnatý porast v Olcnave, okres Spišská Nová Ves, za cenu nižšiu ako je ich skutočná hodnota, vylákal od M. V., W.. X.X.XXXX, F. L., G.. W. Č.. XXXX/XX, rôzne sumy peňazí, spolu vo výške 4 600 € a od jeho matky, Y. V., W.. XX.X.XXXX, F. L., G.. W. Č.. XXXX/XX, sumu 2 500 €, pričom konal s vedomím, že ich od vlastníka týchto pozemkov, N. F.W., W.. XX.X.XXXX, F. L., G.. I. Č.. XX/XX nekúpi, pretože boli predmetom exekučného záložného práva, o čom mal vedomosť a N. F. nebol ani ich ideálnym vlastníkom, ale iba drobným podielovým spoluvlastníkom a pozemky predatť nemal v úmysle, čím pre M. V., F. L., W. Č.. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 4 600 € a Y. V., W.. XX.X.XXXX, F. L., W. Č.. XXXX/XX, spôsobil škodu vo výške 2 500 €.

Súd vykonaným dokazovaním v priebehu hlavných pojednávaní zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný T. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Ku skutku uviedol, že s M. V. požičali peniaze N. F.. Prostriedky im poskytla aj mama M. V.. N. F. im mal dať nejaké pozemky, ale sa od toho odstúpilo a preto sa s ním dohadovali, aby im vrátil peniaze. Po určitom čase im podpísal uznanie dlhu. Sumu vo výške 2.200 eur, ktoré dal N.I. F. sa napísala na M. V. s tým, že ich N. F. vráti M. V. a tým bude vyrovnaný dlh medzi ním a jeho mamou. K prvotnému kontaktu s N. F. uviedol, že ten potreboval požičať peniaze a oslovil ho o pôžičku pomaly v sume 10.000 eur. Po nejakom čase sa mu ozval, ale žiadal ho, aby niečo dal do záruky. Priniesol im výpis z dedičského konania, kde boli pozemky, ktorých je spoluvlastníkom a tie vedel dať do zábezpeky. Touto listinou disponovali niekoľko dní. Následne rozprával s M. V., pretože nemal v tom čase toľko peňazí a odstupom času sa ozvali N. F., ktorému povedali, že keď chce, mu požičajú, ale s tým, že nie že dá do zálohy, ale keď sa dá, tak kúpia od neho tie pozemky, keď s tým súhlasí. N. F. povedal, že to porieši s rodinou a na to mu požičali peniaze, nie naraz, ale možno na dvakrát resp. trikrát, celkom vo výške 9.000 eur, t. j. z jeho prostriedkov 3.700 eur a od M. V. v sume 4.600 eur, resp. 4.900 eur. Potom sa vyskytol problém taký, že N. F. s týmito pozemkami ani nič nemohol riešiť, pretože má viac exekúcií. Následne dohadovali s N. F. vrátenie peňazí a ustúpili od toho, aby dával nejaké pozemky. Následne mu dali podpísať uznanie dlhu vo výške 7.100 eur podľa listiny zo dňa 16.4.2014 pre M. V. a uznanie dlhu pre neho vo výške 1.500 eur. V sume uznania dlhu vo výške 7.100 eur je aj suma 2.200 eur, ktorú si požičal od matky M. V. a z tejto sumy jej uhradil postupne doposiaľ 1.000 eur.

Poškodený M. V. uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 7.100 eur. Z prečítanej výpovede postupujúc podľa ustanovenia § 263 ods. 2 Trestného poriadku z prípravného konania vyplýva, že bol oslovený obžalovaným, ktorého pozná zo susedstva, že by bola možnosť zarobiť nejaké peniaze. Uviedol, že obžalovaný mal kamaráta N. F., ktorý potreboval peniaze a bol ochotný predatť pozemky. Tiež videl listy vlastníctva a zistil, že tieto pozemky mal F. zdediť. Obžalovaný V. mu povedal, že sám nemá toľko peňazí a ani nikto by mu nepožičal, či by nebol ochotný ísť s ním a by sa podelili. Vlastníctvo pozemkov by previedli naňho a následne by to predali so ziskom a zisk by si rozdelili a mohli by zarobiť niekoľko tisíc eur. Keďže nedisponoval vyššou finančnou hotovosťou, najprv zohnal pre obžalovaného sumu 4.000,- € a následne oslovil svoju mamu, ktorá im požičala 5.000,-€ z ktorých suma 2.500,-€ išla rovno pre V. a sumu 2.500,-€ použil na priebežné splácanie pôžičiek. K sume, ktorú dal obžalovanému sa presne nevedel vyjadriť, lebo bolo to postupne vo viac menších sumách. K listine uznanie dlhu vo výške 7.100,-

€, ktorý uznal dlh N. F. vo vzťahu k nemu uviedol, že k tej sume sa dopočítali s obžalovaným tak, že suma zahŕňa 2.500,-€, čo bola pôžička pre nich od jeho matky a predchádzajúce čiastky, ktoré na túto vec dostal obžalovaný od neho a matematicky to vychádza 4.600,-€. Nikdy nebol prítomný pri odovzdávaní týchto peňazí, ktoré odovzdával obžalovaný N. F.. Prvýkrát sa s osobou N. F. stretol, keď podpisoval uznanie dlhu a to dňa 16.4.2014. Ďalej ku skutku uviedol, že bol upovedomený o tom, že s pozemkami sa nič nedá robiť, lebo je na nich exekúcia a že N. F. povedal, že on tie peniaze vráti. Z komunikácie pred ním medzi N. F. a obžalovaným vyplývalo, že nijako neodporoval tvrdeniu obžalovaného, že mu tie peniaze dal. Tiež uviedol, že rozlohy pozemkov, ktoré mali odkúpiť boli nad 10000 m² a sám nekontroloval na dokladoch, aký má spoluvlastnícky podiel samotný N. F., iba obžalovaný mu povedal, že má to v spoluvlastníctve so súrodencami.

Z výpovede svedka N. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol v styku s obžalovaným v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie pôžičky možno štyri alebo päťkrát. Mal záujem si od neho požičať sumu okolo 10.000,-€ na vyplatenie svojich predchádzajúcich dlhov. Obžalovaný prišiel za ním s nejakým papierom, nepamätá si čo tam bolo napísané, ale bolo treba podpísať tento papier, aby sa vybavili ďalšie papiere na požičanie peňazí a tento papier aj podpísal. Pri podpise bol prítomný aj M. V.. Nepamätá sa, či vôbec obsah papiera čítal, kópiu tohto dokladu nedostal. Následne až na polícii zistil, čo bolo napísané na tomto papieri, malo sa jednáť o uznanie dlhu. Potvrdil, že je to jeho podpis na uznaní dlhu vo vzťahu ku V. a jedná sa o peniaze, ktoré ešte ani nevidel. Navštívil ho obžalovaný v spoločnosti aj V. a sa ho pýtali, ako sa budú vracat' požičané peniaze, ale s tým že peniaze ešte neboli. Ďalej uviedol, že obžalovanému poskytol doklady, ako list vlastníctva, aj osvedčenie o dedičskom konaní. Ten mu uviedol, že sa nedá tá pôžička spraviť, lebo sú tam exekúcie. Ďalej uviedol k oboznámeným listinám, podľa ktorých mal vrátiť V. sumu 7.100,-€ a V. 1.500,-€, že nemá vedomosť o tom, aby podpisoval dva papiere v jeden deň a súčasne uviedol, že jemu nijaká z týchto osôb žiadne peniaze nedali.

Z prečítanej zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným T. V. a svedkom N. F. z prípravného konania vyplynulo, že obžalovaný uviedol svedkovi, že mu na viackrát požičal peniaze spolu aj od M. V. dohromady medzi 4.000,-€ až 6.000,-€, ale svedok k tomuto tvrdeniu uviedol, že mu žiadne peniaze nedal. K uznaniu dlhu vo výške 7.100,-€ datovaného dňa 16.4.2014 v prospech M. V. svedok uviedol, že to podpísal, pretože si myslel, že z toho niečo bude mať, takým spôsobom, žeby sa vybavili nejaké peniaze, ale reálne nič nedostal. Počas konfrontácie svedok potvrdil, že si súrne potreboval požičať peniaze a že aj podpísal uznanie dlhu a že vráti peniaze, lebo s pozemkami sa nedalo nič robiť. Tiež potvrdil svedok, že boli za ním obžalovaný a M. V., aby sa dohodli a aby navrhol termín vrátenia peňazí, ale s tým, že ešte sám peniaze nemal.

Z výpovede svedkyne Y. V. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jej syn M. V. ju požiadal o pôžičku, pretože mohol výhodne kúpiť pozemky. Súhlasila s tým a vzala pôžičku na svoje meno. Následne poskytla 5.000,-€ obžalovanému a synovi M. V. formou pôžičky. Obžalovaný jej povedal, že pri vrátení peňazí dostane aj províziu. Peniaze mali byť vrátené do 60 dní a keďže meškali so splatnosťou, tak začala tlačiť na svojho syna, aby boli peniaze vrátené. Uviedla, že peniaze neboli použité na účel, teda na kúpu pozemkov, ale si myslí, že obžalovaný ich použil pre vlastnú potrebu. Za seba žiadala vrátiť aspoň 1.500,-€, pretože obžalovaný jej sumu 1.000,-€ splatil. Ďalej uviedla, že už predtým, ako požičala synovi peniaze, ten už nejaké peniaze obžalovanému odovzdal. Potvrdila, že peniaze, ktoré dala synovi, použil na vyplatenie nejakých starších dlhov. Nevedela sa vyjadriť, koľko peňazí dal jej syn obžalovanému a či ten ich dal F. a či to súviselo s odkúpením pozemkov. Na záver uviedla, že opakovane žiadala obžalovaného, aby jej aspoň v splátkach boli vrátené peniaze, avšak priamo od N.E. F. peniaze nepýtala.

Z uznania dlhu z č. I. 7 vyplýva, že N. F. potvrdil a uznal, že z titulu pôžičky, resp. titulom zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 14.8.2013 ako dlžník je povinný zaplatiť, resp. vrátiť sumu 7.100 eur, spolu s úrokom z pôžičky vo výške 5% a ročným úrokom z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 7.100 eur od 16.12.2013 do zaplatenia svojmu veriteľovi M. V.. Tento dlh predstavuje nevrátenú, resp. neplatenú pôžičku. Tiež N. F. vyhlásil, že tento dlh vo výške 7.100 eur, spolu s úrokom z pôžičky vo výške 5 % a ročným úrokom z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 7.100 eur od 16.12.2013 do zaplatenia slobodne a vážne uznáva, čo do výšky a dôvodu, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom dňa 16.4.2014 v Spišskej Novej Vsi. Ďalej je rukou dopísané, že Ja N. F. navrátim peniaze do 20.1.2015 a zároveň dal súhlas na úpravu tohto dokumentu, čo mu bola riadne vysvetlené, čo potvrdil svojím podpisom.

Z dohody o požičaní peňazí z č. I. 8 vyplýva, že Y. V. požičala sumu 5.000 eur M.Á. V. a T. V. na dobu 60 dní bezúročne. Svojimi podpismi dlžníci potvrdili, že si požičali peniaze dňa 8.10.2013 a dohoda bola spisovaná v Spišskej Novej Vsi dňa 8.10.2013.

Z čiastočných výpisov z listu vlastníctva z č. 73, 152, 475, a 477 pre katastrálne územie Olcnava, obec Olcnava, okre Spišská Nová Ves k osobe N. F. vyplýva, že podielovým spoluvlastníkom pozemkov a na všetkých LV v časti C: Ťarchy sú evidované zápisy exekučných konaní vo vzťahu k osobe N. F.. Z čiastočného výpisu LV č. 218 pre katastrálne územie Olcnava, obec Olcnava, okre Spišská Nová Ves k osobe N. F. vyplýva je podielovým vlastníkom v 1/3 k celku domu súpisné číslo 51 na parcele č. 1097/2 a k pozemkom - orná pôda o výmere 2368 m², zastavanej ploche a nádvoria o výmere 672 m² a k trvalému trávnatému porastu o výmere 500 m² a v časti C: Ťarchy sú evidované zápisy exekučných konaní vo vzťahu k osobe N. F..

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov z č. I. 118 - 119 vyplýva, že sa obžalovaný dopustil v období od 14.3.2013 do 4.1.2018 priestupkov za ktoré bol právoplatne postihnutý, prevažne na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný T. V. má sedem záznamov v registri trestov. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 29.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2013 bol obžalovaný odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr. zákona a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, ktorého výkon bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, v ktorej sa neosvedčil a ktorý trest odňatia slobody vykonal dňa 27.5.2018. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp.zn. 6T 43/2018 zo dňa 16.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9.11.2018, bol uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 2 Tr. zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, ktorého výkon bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9To 9/2020 - 787 zo dňa 17.6.2020 bol obžalovaný T. V. uznaný za vinného pre skutok, ktorého sa dopustil v dobe od 19.9.2013 do 24.9.2013 tým spôsobom, že poškodenému spôsobil škodu najmenej vo výške 4.536,96 € a bol mu za to uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zrušil výrok o treste, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 29.11.2013, právoplatný dňom 18.12.2013, podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona vo výmere 15 mesiacov v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 3T 242/2013 zo dňa 11.11.2016, právoplatné dňom 14.12.2016 a výrok o trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp.zn. 6T 43/2018 zo dňa 16.10.2018, právoplatný dňom 9.11.2018, podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona vo výmere 2 rokov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov. Trest vykonal dňa 29.10.2021.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný T. V. v období od mesiaca júl 2013 až do októbra 2013 pod zámienkou výhodnej investície spoločnej s M. V., vylákal od M. V. a jeho matky Y. V. rôzne sumy peňazí, a tak konal s vedomím, že ich od vlastníka týchto pozemkov N.E. F. nekúpi, pretože jednak boli predmetom exekučného záložného práva a ani vlastníak týchto pozemkov nebol ich ideálnym vlastníkom. Na svoju obranu obžalovaný T. V. uviedol, že oslovil ho N. F., pretože potreboval požičať peniaze v sume cca 10.000,-€. Požiadal ho, aby mu dal niečo do záruky a ten mu priniesol výpis z dedičského konania, kde boli pozemky, ktorých bol spoluvlastníkom a tie vedel dať do zábezpeky. Keďže nemal toľkú hotovosť, rozprával s M. V. a opätovne sa spolu ozvali N.Á. F., že ak chce, že mu tie peniaze požičajú, ale že nie, že niečo dá do zálohy, ale keď sa dá, kúpia od neho pozemky, keď by s tým súhlasil. Ďalej na svoju obranu uvádza, že skutočne mu požičali na dvakrát, resp. trikrát celkom peniaze vo výške 9.000,-€, t.j. z jeho prostriedkov 3.700,-€ a od M. V. v sume 4.600,-€ resp. 4.900,-€. Následne mal vzniknúť problém s tým, že N. F. s týmito pozemkami ani nič nemohol riešiť, pretože mal viac exekúcií. Dohadovali sa preto s N. F. na vrátení peňazí a následne mu dali podpísať uznanie dlhu vo výške 7.100,-€ podľa listiny zo dňa 16.4.2014 pre M. V. a uznanie dlhu pre neho vo výške 1.500,-€. V uznaní dlhu vo výške 7.100,-€ je aj suma 2.200,-€, ktorú si mal požičať od matky M. V. a z tejto sumy jej doposiaľ uhradil 1.000,-€.

Obrana obžalovaného T. V. bola vyvrátená svedeckými výpovedami M. V., Y. V. E. N. F.. Svedok M. V. potvrdil, že mu obžalovaný uviedol, že má kamaráta N. F., ktorý potrebuje peniaze a je ochotný predať pozemky. Obžalovaný mu uviedol, že nemá toľko peňazí a ani by mu nikto nepožičal, a preto mu navrhol,

že vlastníctvo pozemkov by previedli naňho a následne by to predali so ziskom a zisk si rozdelili. Keďže nedisponoval vyššou finančnou hotovosťou zohnal pre obžalovaného sumu 4.000,-€ a následne oslovil svoju mamu, ktorá im požičala 5.000,-€, z ktorých suma 2.500,-€ išla rovno pre obžalovaného T. V. a sumu 2.500,-€ použil na svoje priebežné splácanie pôžičiek. Nevedel uviesť v koľkých častiach a v akých sumách postupne dal peniaze pre obžalovaného, ale malo by to byť celkom v sume 4.600,-€ od neho a od matky 2.500,-€. Potvrdil, že nebol nikdy prítomný pri tom, ako sa tieto peniaze odovzdávali od obžalovaného v prospech N. F. a prvýkrát osobu N. F. stretol až keď ten podpisoval uznanie dlhu dňa 16.4.2014. Bol prítomný pri tom, ako N. F. povedal, že on tie peniaze vráti. N. F. pred ním nikdy neodporoval tvrdeniu obžalovaného, že mu tie peniaze dal. Svedkyňa Y. V. potvrdila, že jej syn M.Á. V. ju požiadal o pôžičku, pretože mohol výhodne kúpiť pozemky, a preto si vzala na svoje meno pôžičku a následne sumu 5.000,-€ poskytla svojmu synovi a obžalovanému T. V.. Peniaze mali byť vrátené jej do 60 dní a domnieva sa, že tieto peniaze neboli použité na daný účel, teda na kúpu pozemkov, ale polovicu sumy použil obžalovaný pre svoju potrebu a doposiaľ jej obžalovaný vrátil iba sumu 1.000,-€. Svedok N. F. potvrdil, že bol v styku s obžalovaným v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie pôžičky od neho a mal záujem od neho požičať si 10.000,-€ na vyplatenie svojich predchádzajúcich dlhov. Tiež potvrdil, že obžalovaný prišiel za ním s nejakým papierom, síce nevie čo bolo na ňom napísané, ale súviselo to s vybavovaním ďalších papierov na požičanie peňazí, a preto tento papier podpísal. Až na polícii zistil, že sa jedná o uznanie dlhu vo vzťahu ku V. a jedná sa o peniaze, ktoré ešte ani nevidel. Potvrdil aj stretnutie obžalovaného s V., ktorí sa ho pýtali, ako sa budú vracat' požičané peniaze, ale s tým, že peniaze ešte neboli. Obžalovanému poskytol doklady ako list vlastníctva, aj osvedčenie o dedičskom konaní. Opakovane vo svojich výpovediach a aj pri konfrontácii s obžalovaným potvrdil, že neprevzal žiadne peniaze od obžalovaného T. V. a uznanie dlhu podpísal iba z dôvodu, že si myslel, že z toho niečo bude mať.

Súd po vyhodnotení dôkazov mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku v bode 2. vyhláseného rozsudku, a to konaním popísanom v tomto výroku. Súd má za to, že obžalovaný T. V. v podvodnom úmysle vylákal od poškodeného M. V. a jeho matky Y. V. rôzne sumy po častiach celkom vo výške 7.100 eur, pod zámienkou výhodnej investície, ktorá spočívala v kúpe pozemkov v obci Olcava, spojených s ich následným predajom. N.Š. F. nemal v úmysle tieto pozemky predat', pretože ich ani nemohol predat', pretože bol iba spoluvlastníkom týchto pozemkov a tieto okolnosti, vrátane jeho exekúcií boli dobre známe i obžalovanému. Svedok N. F. vysvetlil a zdôvodnil okolnosti, ktoré ho viedli k uznaniu dlhu, ktorý ani nemal voči svojmu domnelému veriteľovi a tiež obžalovaného usvedčil z toho, že ani žiadne peniaze od obžalovaného T. V. neprevzal ako pôžičku. Svojím konaním obžalovaný vylákal postupne od M. V. E. Y. V. rôzne sumy peňazí a nepoužil ich pre ním deklarovaný účel, t.j. odovzdania N. F. ako dlžníkov, ale ich použil pre svoju potrebu a len sumu 1.000,-€ vrátil Y. V., po lehote zročnosti pôžičky. Teda z vylákania peňazí obžalovaného jednoznačne usvedčili svedkovia M. V. a Y. V., ktorý tieto finančné prostriedky na ním proklamovaný zámer nepoužil, čo potvrdil aj svedok N. F.. To, že došlo k právnomu úkonu medzi obžalovaným a Y. V. vyplýva aj z dohody o pôžičke, ktorej obsah ani obžalovaný nepoprel a uznal, že má dlh vo vzťahu k nej, ktorý čiastočne uhradil.

Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že vyhlásený skutok rozsudku v bode 2/, ktorého sa dopustil obžalovaný T. V. v dobe od mesiaca júl 2013 až do októbra 2013 je ďalším čiastkovým útokom, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorý iný čiastkový útok bol Krajským súdom v Prešove vyhlásený odsudzujúci rozsudok pod sp.zn. 9To 9/2020 - 787 zo dňa 17.6.2020 pre skutok spáchaný v dobe od 19.9.2013 do 24.9.2013 vo vzťahu k poškodenému neb. C. U.. Postupujúc podľa ustanovenia § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušil výroky z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.6.2020 sp. zn. 9To 9/2020-787 týkajúceho sa obžalovaného T. V., a to výrok o vine, výrok o treste a ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom svoj základ a súčasne ho uznal za vinného zo skutku uvedeného v bode 1/ rozsudku pre skutok spáchaný v dobe od 19.9.2013 do 24.9.2013 vo vzťahu k poškodenému W.. C. U. z odsúdenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.6.2020 sp. zn. 9To 9/2020-787 a v bode 2/ rozsudku pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi zo dňa 31.1.2018 sp. zn. 3Pv 272/2016/8810.

Na základe uvedených skutočností súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného a uznal obžalovaného vinným z pokračujúceho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v bode 1/ a v bode 2/, nakoľko spáchal trestný čin, tým že obohatil seba, tým že uviedol iného do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu, a tým naplnil pojmové znaky uvedenej trestnej činnosti po subjektívnej i

objektívnej stránke. Obžalovaný tak konal zavinením v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona a porušil záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je v tomto prejednávanom prípade ochrana majetku fyzickej osoby.

Pri ukladaní trestu obžalovanému T. V. súd vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zákona, ktoré upravuje zásady pre ich ukladanie. Súd zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti u obžalovaného v zmysle § 36 a § 37 Tr. zákona a nezistil u neho žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Priťažujúcou okolnosťou bolo to, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona. Na základe týchto skutočností súd postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovanému spoločný trest odňatia slobody v spojení s § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zákona, ktorý ukladal podľa trestnej sadzby uvedenej v § 221 ods. 2 Tr. zákona, ktorá stanovuje trest odňatia slobody v rozpätí od 1 roka do 5 rokov, pričom zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby pri treste odňatia slobody postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona o jednu tretinu na 28 mesiacov. Vychádzajúc z ustanovení § 41 ods. 3 Trestného zákona a primeranom použití ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zákona o úhrnnom treste a ustanovenia § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona o súhrnnom treste (čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu v bode 1/ a v bode 2/ rozsudku boli spáchané skôr ako bol doručený T. V. trestný rozkaz Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 29.11.2013 sp. zn. 3T 242/2013, t. j. dňa 9.12.2013) s tým, že spoločný trest nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom, súd obžalovaného uložil trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov nepodmienečne pri súčasnom zrušení výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 242/2013 zo dňa 29.11.2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T 242/2013 zo dňa 11.11.2016 a výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 43/2018 zo dňa 16.10.2018, vo výmere 2 rokov, podmienečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Teda súd má za to, že už uložený a aj vykonaný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne je primeraný na nápravu obžalovaného, a to už aj vzhľadom na plynutie času od spáchania trestných činov, za ktoré bol uložený spoločný trest odňatia slobody, ktorý nie je miernejší ako uložený trest rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.6.2020 sp. zn. 9To 9/2020-787.

Keďže poškodený M. V. si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 7.100 eur, ktorú uplatňoval aj za Y. V. a pre ustálenie rozsahu náhrady škody je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, súd odkázal poškodeného s jeho uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.